

som det er foreslaaet i Lovforslagets § 1, andet Stykke.

Der indføres ved Ændringsforslag Nr. 4 en ny Paragraf, der handler om Bankens Ledelse. Det bestemmes, at Ledelsen skal bestaa af et Bankraad paa 9 Medlemmer og en Direktion. Direktionen skal efter Ændringsforslaget vælges af Bankraadet. Det har været og er fremdeles vort Ønske, at Direktionen blev direkte valgt af Regeringen og paa en saadan Maade, at Direktionens Medlemmer, i hvert Fald de af dem, som Staten skulde være repræsenteret ved, stod i den nøjeste Forbindelse med selve Statsmagten, selve Regeringen og handlede i Banken som Statens Repræsentanter, som Statens Tjenestemænd. Man har paa tydelig Vis imødekommet vort Ønske ved Ændringsforslaget, saaledes som det er formet; selv om det ikke fuldt ud svarer til de Ønsker, vi har, har vi dog ment at kunne acceptere det, saaledes som det her foreligger. Jeg har hørt af Ordføreren, at der kunde være Tale om at ændre Tallet 9 ved en ny Forhandling i Udvalget mellem anden og tredje Behandling. Jeg skal ikke paa nærværende Tidspunkt udtale noget om Ønskeligheden af at faa Tallet 9 ændret til et andet. I og for sig skulde det ikke være afgørende, hvilket Tal her er opført, men naar Tallet 9 er valgt, er det i væsentlig Grad af Hensyn til, at man vilde give Mulighed for, at enhver Art af Sagkundskab kunde blive repræsenteret i Bankraadet. Om den fornødne Sagkundskab kan være til Stede hos et mindre Tal af Bankraadsmedlemmer end 9, skal jeg lade være ubesvaret i Øjeblikket. Bankraadets Medlemmer skal ikke, som det hidtil har været Tilfældet i Landmandsbanken, lønnes med meget store Beløb, der skal ikke oprettes Stillinger for pæne Mænd, Meningen er, at der i Bankraadet skal indvælges Mænd, der har Forstand paa Bankledelse, og som ikke vil tage sig dette Hverv let og blot være til Stede i Bankraadet for at hæve nogle Diæter. De skal ikke heller være tantiêmellønnede, de skal lønnes med et fast aarligt Beløb, og de skal være valgt paa Tid, paa 4 Aar. Det er et Ønske, der er fremsat fra Socialdemokratiets Side, og dette Ønske er blevet opfyldt ved det stillede Ændringsforslag. Bankraadsmedlemmernes Lønninger fastsættes af Handelsministeren med Tilslutning af det af Rigsdagen nedsatte Udvalg; det samme bliver Tilfældet med Direktionsmedlemmernes Lønninger. Det er ligeledes en Forudsætnig, at der ikke

skal gives Tantiêmellønninger til Direktionens Medlemmer. Gang paa Gang er det blevet hævdet, at det gjaldt om ved en Ledelse som den, der her er Tale om, at skaffe de bedste Kræfter til Veje — og det er til visse ogsaa ønskeligt at faa de dygtigste Mænd —, og som Følge deraf, er det sagt, maa man lønne usædvanlighøjt. Men jeg tror, man alt for ofte har staaet overfor den Kendsgerning, at Dygtigheden og Hæderligheden ikke just har svaret til Lønnen, selv om denne har været nok saa stor, og jeg kan ikke ved denne Lejlighed tilbageholde den Bemærkning, at just de usædvanlig høje Lønninger, der gives til Bankdirektører og Ledere af forskellige Aktieselskaber, har været og fremdeles er en Ulykke for vort Land. Disse Folk kommer ofte ved de urimeligt høje Lønninger, der tilvejrbringes dels ved fast Gage, dels ved Tantième, til at leve i en Atmosfære, der aldeles ikke er egnet til at sikre den Virksomhed, de leder, den Dygtighed, ej heller den Omsorg i Ledelsen, som er ønskelig. Derfor har Socialdemokratiet ogsaa modsat sig, at noget saadant kunde finde Sted her, hvor Staten med saa stort et Beløb indtræder som direkte Parthaver og Risikotager ved Rekonstruktionen af Landmandsbanken.

Det fastslaas ved Ændringsforslaget, at den nye Direktion, der bliver for Landmandsbanken, ikke maa staa som Ledere af private Selskaber, og at Statstjenestemænd ikke maa indvælges i Bankraadet som Repræsentanter for den private Kapital. Jeg tror, at denne Bestemmelse er god. Den skyldes ogsaa Socialdemokratiets Ønske, og andre i Udvalget har her sluttet sig til vor Opfattelse.

Bankens Love maa jo først skabes ved et Samarbejde mellem Handelsministeren og det Udvalg, som Rigsdagen nedsætter. Der maa i de Statutter, som her tilvejrbringes ved Rigsdagens Medvirken, gives bestemte, faste Regler for, hvorledes Virksomheden i det hele taget skal drives, saa at der ikke paa ny sker det i Landmandsbanken, som hidtil er sket, at man paa positiv Maade omgaar selve Banklovens Bestemmelser ved Opkøb af egne Aktier, ved Manipulationer af forskellig Art, som vel tager sig ud, som om de ikke var Omgaaelser af selve Bankloven, men som i Virkeligheden er det. I og for sig skulde det ikke være fornødent at fastslaa hverken i Vedtægter eller paa anden Maade, at Landmandsbanken, naar Staten nu indtræder som Parthaver i den, skulde